

ב"ל (נצרת) 42027-06-11 - מירת מזרחי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 42027-06-11 - מירת מזרחי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 42027-06-11

מירת מזרחי

ע"י עו"ד תמי גינור

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י עו"ד לובנא תלחמי-סוידאן

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[27.01.2013]

בפני השופט חיים ארמון

נציג ציבור (עובדים): מר יצחק רז

נציג ציבור (מעבידים): מר צבי הרשטיין

פסק דין

1. התובעת הרתה בשנת 2010, וביום 23/5/11 - ילדה, במז"ט, את בתה.

2. עבודתה של התובעת כללה גם הרמת ארגזים כבדים של מוצרים רפואיים ואריזתם (כך, בהתאם להחלטה מיום 2/10/11, שניתנה לאחר החלטות קודמות בענין זה). רופא הנשים של התובעת הורה לה להפסיק את עבודתה החל מיום 24/2/11, ואשר כי ממועד זה ועד הלידה - התובעת אמורה להיות ב"שמירת הריון".

3. התובעת פנתה לנתבע בתביעה לגמלת שמירת הריון, אך הנתבע - במכתבו מיום 10/4/11 - דחה את התביעה, בטענה שבתקופה האמורה לא התקיימו בתובעת התנאים הבריאותיים המצדיקים "שמירת הריון", על פי ההגדרה שבסעיף 58 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (שייקרא להלן: "החוק").

התובעת שבתקופה האמורה של הנתבע. 4. בעקבות ההחלטות שניתנו בתובעת (עד להחלטה מיום 2/10/11), המחלוקת שנותר לדון בה בתובעת זו, היתה בתחום הרפואי בלבד. לפיכך, נוהל הדיון בתובעת בדרך של מינוי מומחים רפואיים, כפי שיפורט להלן. כל המומחים התבקשו להביע את דעתם בשאלה אם בתקופה שמיום 24/2/11 ועד הלידה (שהיתה ביום 23/5/11) - הצדיק מצבה אל התובעת את הקביעה שהיא זקוקה ל"שמירת הריון", כפי שמונח זה מוגדר בסעיף 58 לחוק.

- המומחה הראשון
5. בהחלטה מיום 2/10/11, מונה ד"ר יוסף ארודי לשמש מומחה מטעם בית הדין (הוא ייקרא להלן: "המומחה הראשון").
6. המומחה הראשון נתן את חוות דעתו. בהחלטה מיום 15/12/11, התקבלה, בעיקרה, בקשת ב"כ התובעת להפנות אל המומחה הראשון שאלות הבהרה. המומחה הראשון השיב גם על שאלות הבהרה.
7. מחוות דעתו של המומחה הראשון ומתשובותיו על שאלות הבהרה, עולה כי דעתו היא כך:
- א. ההריון של התובעת היה תקין. לא היו סימנים שמלמדים על סיכון לעובר. המשך עבודתה של התובעת, לא היה אמור לסכן אותה או את העובר.
- ב. אם הרופא המטפל היה סבור שהמשך העבודה בהרמת המשאות הכבדים אינו רצוי לתובעת, היה ניתן להפנות את התובעת למומחה לרפואה תעסוקתית, ולמצוא לה עבודה קלה יותר. התובעת לא היתה אמורה להמשיך לעבוד עבודה פיזית מאומצת.
- ג. מכל מקום, לא כל קושי במהלך ההריון מצדיק אישור של "שמירת הריון", ואצל התובעת לא היתה הצדקה לשמירת ההריון.
8. בהחלטה מיום 3/1/12, הודע לצדדים על כך שנשקלת האפשרות למנות מומחה רפואי נוסף מטעם בית הדין, וזאת - בעיקר בשל העובדה שמחוות דעתו של המומחה הראשון, עלה שמצד אחד הוא היה נחרץ בעמדתו כנגד אישור שמירת ההריון אצל התובעת, אך מאידך הוא ציין שהתובעת לא היתה אמורה להמשיך לעבוד בעבודה מאומצת, אלא שעבודתה של התובעת, בהתאם לעובדות שנראו כמוסכמות, אכן היתה עבודה מאומצת. באת כחה של התובעת ביקשה כי אכן ימונה מומחה רפואי נוסף.
- באת כחו של הנתבע התנגדה לכך. בהחלטה מיום 30/1/12, הוחלט - בניגוד לעמדת הנתבע - למנות מומחה רפואי נוסף מטעם בית הדין.
- המומחה השני
9. בהחלטה נוספת מיום 30/1/12, מונה פרופ' יורם בייט לשמש מומחה רפואי נוסף מטעם בית הדין (והוא ייקרא להלן: "המומחה השני").
10. המומחה השני ביקש לקבל חומר רפואי נוסף.
- אכן, ביום 23/4/12, הוגש (סוף סוף) החומר הרפואי הנוסף, אשר נשלח אל המומחה השני באותו יום.

11. המומחה השני נתן את חוות דעתו. בהחלטה מיום 26/6/12, התקבלה, בעיקרה, גם בקשת ב"כ התובעת להפנות אל המומחה השני שאלות הבהרה. המומחה השני השיב גם על שאלות הבהרה.
12. לאחר מכן, ביקשה ב"כ התובעת להתיר להפנות למומחה השני שאלות הבהרה נוספות. בהחלטה מיום 5/9/12, התקבלה גם בקשה זו, ונערך סבב שני של שאלות הבהרה שהופנו אל המומחה השני. המומחה השני השיב גם על שאלות הבהרה הנוספות.
13. מחוות דעתו של המומחה השני ומתשובותיו על שאלות הבהרה בשני הסבבים, עולה כי כך הוא סבור:
א. אין עדות לבעיה רפואית שמלמדת על סיכון המשך ההריון. היה ניתן להסתפק בתקופת מחלה קצרה, בת מספר ימים, החל מיום 24/2/11.
- ב. לא היתה הצדקה לאבחנה של התכווצויות מוקדמות של הרחם, ולא היתה מניעה מהמשך הפעילות הפיזית הרגילה.
- ג. לא היתה מניעה גם מהמשך הרמת ארגזים בזמן המשך ההריון, אך ברור כי אם מדובר בארגזים כבדים מדי - היה נכון לבקש מהמעביד עבודה קלה יותר. אם היתה עדות לסיכון בהריון (ואצל התובעת לא היתה עדות כזו) - היה נכון להפסיק את הפעילות הפיזית המאומצת.
- ד. הדימום החד-פעמי שהיה אצל התובעת, כנראה אינו קשור למאמצים שלה, והוא לא העיד על סיכון בהריון.
14. בהחלטה מיום 10/10/12, הודע לצדדים על כך שלמרות החריגות שבצעד כזה, נשקלת האפשרות למנות מומחה רפואי נוסף שני מטעם בית הדין, וזאת - בשל מספר עניינים שנותרו בלתי ברורים בעמדתו של המומחה השני, למרות שני סבבי שאלות הבהרה. עניינים אלה התייחסו הן לשאלת ההתכווצויות המוקדמות, הן לאפשרות המשך המאמצים הפיזיים והן לענין הדימום.
- עמדותיהן של באות כחם של הצדדים בענין מינוי המומחה הנוסף השני, היו דומות לעמדותיהן בענין מינוי המומחה השני.
- בהחלטה מיום 31/10/12 הוחלט, שוב - בניגוד לעמדת הנתבע - למנות מומחה נוסף שני, וזאת מאחר שהיה נראה כי למרות עמדותיהם של שני המומחים הראשונים - אין בתיק חוות דעת רפואית מגובשת בענין הרפואי השנוי במחלוקת בין הצדדים.
- המומחה השלישי
15. בהחלטה נוספת מיום 31/10/12, הוחלט על מינויו של ד"ר בנימין זילברמן לשמש מומחה רפואי נוסף שני בתובענה (הוא ייקרא להלן: "המומחה השלישי").
16. המומחה השלישי נתן את חוות דעתו.
17. הצדדים קיבלו הזדמנות לבקש להפנות שאלות הבהרה אל המומחה השלישי, אך לא ניצלו הזדמנות זו. משכך - נפתחה בפני ב"כ הצדדים הדרך להשלים בכתב את טיעוניהן. גם זאת הן לא עשו.
18. מחוות דעתו של המומחה השלישי עולה כי דעתו היא כזו:

- א. לא נמצאה עדות לפעילות רחמית של התכונות מוקדמות, ולא נמצאה עדות לסיכון מוגבר ללידה מוקדמת.
- ב. תלונות התובעת, במהלך ההריון, בדבר כאבי בטן, לא לימדו על סיכון להריון, אלא היו על רקע אחר. תלונות דומות היו גם לפני ההריון. מכל מקום - בדיקות אולטראסאונד של הבטן לימדו כי המצב בבטן תקין.
- ג. התובעת אמנם סבלה גם מכאבי גב במהלך ההריון, אך היא סבלה מכך גם לפני ההריון ולא היתה עדות לחסר מוטורי, לסטיות בעמוד השדרה או להגבלות בתנועה. ברור שהשינויים הפיזיולוגיים בהריון גורמים לאי-נוחות מסוימת, אך לא היתה בכך הצדקה להפסקת העבודה עקב סכנה לתובעת או לעובר.
- גורל התביעה
19. בסעיף 58 לחוק הוגדר המונח "שמירת הריון", כך:
"היעדרות מעבודה בתקופת ההריון המתחייבת בשל אחד מאלה:
(1) מצב רפואי הנובע מההריון והמסכן את האישה או את עובריה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב;
(2) סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את האישה בשל היותה בהריון, או את עובריה, לפי אישור רפואי בכתב, ולא נמצאה לה עבודה חלופית מתאימה על ידי מעבידה;"
20. לפיכך, כדי לקבל את התביעה, יש להשתכנע שהמשך עבודתה של התובעת בתקופה השנויה במחלוקת (מיום 24/2/11 ועד יום הלידה - 23/5/11) - היה מסכן את התובעת או את העובר, ולחלופין - שסוג העבודה היה מסכן את התובעת או את העובר ולא נמצאה לתובעת עבודה חלופית מתאימה.
21. נוכח מינוייהם של שלושת המומחים מטעם בית הדין, יש בפנינו ראיות רפואיות מגוונות שעל פיהן אנו אמורים להכריע בשאלה הרפואית השנויה במחלוקת.
22. מסקנותיהם של שלושת המומחים מטעם בית הדין - דומות. לדעת כולם, לא היתה הצדקה לאשר כי בתקופה שמיום 24/2/11 ועד יום 23/5/11 היתה התובעת במצב שהצדיק "שמירת הריון". שלושתם סבורים כי המשך עבודתה של התובעת לא היה מביא לסיכון שלה או של עובריה.
- עם זאת, כאמור כבר בהחלטה מיום 31/10/12, אנו מתקשים לבסס קביעה משפטית על בסיס חוות הדעת של שני המומחים הראשונים, שכן לגבי עמדתו של כל אחד מהם נותרו תהיות, שפורטו בהחלטות קודמות ולא נחזור עליהן כאן.
- חוות דעתו של המומחה השלישי, לא זו בלבד שהיא תואמת את מסקנותיהם של שני קודמיו, אלא שגם אין אנו מוצאים בה חוסר עקביות ולא מתעוררת תמיהה לגביה. לפיכך, אנו מאמצים את דעתו, כשבנוסף לכך, אנו נסמכים על העובדה שגם מסקנות שני המומחים הראשונים דומה למסקנתו של המומחה השלישי.
23. משאימצנו את דעתו של המומחה השלישי, ומשהתברר כי מסקנתו תואמת גם את מסקנותיהם של שני המומחים הראשונים, אנו דוחים את התביעה.
24. לפיכך, אנו שואין אנו יכולים לראות את התובעת כמי שעלה בידיה להוכיח שמצבה הרפואי בתקופה שמיום 24/2/11 ועד יום 23/5/11 היה מצב שהצדיק "שמירת הריון". כהגדרת מונח זה בסעיף 58 לחוק.
25. אף על פי כן, בדבר הוצאת משפט.
26. כל אחד מהצדדים זכאי לערער על פסק דין זה, בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 ימים מהיום שבו פסק הדין יומצא לו.
- צבי הרשטיין, נציג ציבור
- ניתן היום, ט"ז בשבט תשע"ג, 27 בינואר 2013, בהעדר הצדדים.